

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"כ 10-03-47628 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בעמ ואח' נ' משרד התמ"ס/הרשות להגבלים עסקיים ואח'

בפני כב' השופטת נאוה בן אור

המבקשות

1. סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד וינשטוק, זקלר ואח'

2. החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד פישר בכר חן וול אוריון ושות'

3. אפיקי גז בע"מ

נגד

הממונה על ההגבלים העסקיים

המשיבה

החלטה

1. במסגרת הליך של בקשה לאישור הסדר כובל, פנו המבקשות בבקשה למתן צו לגילוי

כללי ולעיון במסמכים. הבקשה כוללת מסמכים אלה:

א. מלוא המידע והמסמכים שהתבקשו, נאספו, נתפסו ונערכו על ידי הממונה או מי מטעמה אגב ההליך הנדון, ו/או שהיו מונחים בפני הממונה והמצהיר מטעמה במסגרת כתיבת "עמדת הממונה וטענותיה בעניין הבקשה לאישור הסדר כובל".

ב. מלוא המידע והמסמכים המצויים בתיק הבקשה לחוות דעת מקדמית ובתיק הבקשה למתן פטור מקבלת אישור בית הדין לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988, אשר קדמו להגשת הבקשה לאישור, נשוא ההליך הנדון.

2. מאחר וחלק מן המידע והמסמכים המבוקשים כוללים סודות מסחריים של צדדים שלישיים ושל המבקשות עצמן, בקשו המבקשות לקבוע כי העיון במסמכים מסוג זה ייעשה על ידי המומחה הכלכלי מטעמן ועל ידי באי כוחן, בכפוף להתחייבותם של אלה לשמור על סודיות, על פי הנוהג המקובל במקרים אלה.

3. בתגובה הודיעה הממונה, כי על דרך העקרון אין היא מתנגדת לגילוי חומר שהתקבל מן הצדדים להסדר הכובל ומצדדים שלישיים במסגרת ה"רגילה", כגון חומר שהתקבל במענה לדרישת נתונים שהופנתה על ידי הרשות (סעיף 46 (ב) לחוק). עם

זאת, מאחר והמדובר במסמכים שהתקבלו בחלקם מצדדים שלישיים, והמכילים סודות מסחריים, עליה לפנות למוסרי החומר על מנת לקבל את עמדתם. כך גם עליה לבחון כל אחד מן המסמכים הנדונים ולגבש עמדה פרטנית ביחס לכל אחד מהם, לשם שקילת מידת הרלבנטיות ובשים לב לחשש מפני הפגיעה בתחרות כתוצאה מהעברת מידע מסחרי בין מתחרים, במיוחד בשוק הסובל מכשלי תחרות. הממונה הודיעה כי תהיה זקוקה ל- 45 יום לשם גיבוש עמדה ביחס לכל אחד מן המסמכים הללו, לרבות הצורך בשקילת עמדתם של צדדים שלישיים באשר לחשיפתם, שקילת מידת הרלבנטיות שלהם ובחינת מידת ההתאמה של פתרונות אשר ננקטו בהליכים דומים, כגון השחרה של קטעים מסוימים והגבלת העיון לב"כ המבקשות בלבד ולמומחה מטעמן, תוך החתמתם על התחייבות לשמירה על סודיות.

אשר למסמכים אשר נתפסו במסגרת חקירה פלילית שנפתחה על רקע העניין הנדון ואשר שימשו את הממונה בגיבוש עמדתה ביחס לבקשה נשוא ההליך, הודיעה הממונה כי התירה לכל אחת מן המבקשות להעתיק את המסמכים והנתונים השייכים לה, ואשר נתפסו ברשותה, לאחר שהגיעה למסקנה כי לא יהיה בכך לשבש את החקירה. עוד הודיעה הממונה כי לא תתנגד לגילוי של חומר מן הסוג האמור, שנתפס אצל המבקשת האחת בפני המבקשת האחרת, בכפוף לגיבוש עמדה פרטנית ביחס לכל מסמך או נתון ולאחר שמיעת עמדת המבקשת שמסמכיה אמורים להיות מגולים בפני רעותה, בכפוף לבחינת החשש לפגיעה בתחרות כתוצאה מהעברת חומר מסחרי בין המבקשות, ובכפוף לשקילת המתווה בו יגולו המסמכים, אמור לעיל. גם לשם כך זקוקה הממונה ל- 45 יום.

אשר לחומר שנתפס אצל שתי המבקשות במסגרת אותה חקירה, ולא נעשה בו שימוש לשם גיבוש עמדת הממונה בהליך שלפניי, בהודעתה בכתב התנגדה הממונה לגילוי בשל מספר טעמים. אולם במהלך הדיון מיום 27.10.10, הודיע ב"כ הממונה כי לאחר שלמד מיהו המומחה שבכוונת המבקשות להגיש את חוות דעתו בהליך גופו, לא יתנגד שכל מבקשת תעביר אליו גם את החומר מסוג זה המצוי בידה (שהרי כל אחת מהן קיבלה רשות להעתיק את מסמכיה היא), תוך הסדרת המתווה להעברת החומר והבטחה כי הנתונים המסחריים של החברה האחת לא יגיעו לידי רעותה. בהודעה מיום 1.11.10, שהוגשה לאחר הדיון בעל פה, שב ב"כ הממונה והודיע כי לא יתנגד לכך שחומר של המבקשות, אשר התקבל או נתפס במהלך החקירה, הגם שלא שימש לשם גיבוש עמדת הממונה, יועבר על ידי כל אחת מהן למומחה הכלכלי ולבא כוחה של החברה האחרת, בתנאים שפורטו באותה הודעה. נראה כי תנאים אלה מקובלים על המבקשות. עניין זה מוסר, אפוא, מעל הפרק. באותה הודעה שב ב"כ הממונה על עמדתו לפיה ניתן לאפשר את גילויים של מסמכים שהתקבלו באופן "רגיל" (שלא במסגרת החקירה הפלילית) על ידי הרשות, ואשר

שימשו אותה בגיבוש עמדתה בהליך הנדון, בכפוף לתהליך הבדיקה שפורט לעיל (שמיעת עמדתם של צדדים שלישיים, גיבוש מתווה המסירה וכו'). גם עניין זה אינו עומד, אפוא, לפחות בשלב זה, על הפרק. היה ויתעוררו קשיים לנוכח עמדתם של צדדים שלישיים, יובא העניין לבית הדין והממונה תדאג לזימונם של צדדים אלה לדיון שנקבע לשם כך ליום 7.12.10.

בכל הנוגע לתרשומות פנימיות המצויות בתיק הנוגע להליך הנדון, עמדת הממונה היא כי אין למבקשות זכות שבדין לעיין בהן ואין כל הצדקה לחושפן בפניהן. גילוי התרשומות לא יתרום תרומה של ממש לניהול ההליך ולעילותו. עמדת הרשות גובשה לכלל עמדה מקיפה ומפורטת, המתייחסת להיבטים המשפטיים והכלכליים של ההסדר הכובל שעל הפרק. עמדה זו גלויה, כמובן, בפני הצדדים, וביכולתם לבחון את נכונותה ולערער על תקפותה. לעומת זאת, חשיפת התרשומות הפנימיות תפגע באינטרס הציבורי שבקיום דיון חופשי פנימי פתוח, שהוא חיוני לתהליך מושכל של גיבוש מדיניות וקבלת החלטות.

עניין זה נותר, אפוא, במחלוקת בין הצדדים.

4. על מנת לעמוד על טיבה של המחלוקת, יש להקדים ולפרט את השתלשלות העניינים שקדמה להליך זה. ביום 21.1.2008 פנתה מבקשת 1 לממונה על מנת לקבל את חוות דעתה המקדמית בשאלה האם השלמת הנחתו של הצינור להובלת גז פחמימני מעובה (גפ"מ) על ידי חברת אפיקי גז בע"מ, המצויה בבעלות משותפת של המבקשות, מהווה הסדר כובל. ביום 2.4.2008 השיבה הממונה כי לשיטתה, המדובר בהסדר כובל. לפיכך פנו המבקשות לממונה ביום 27.7.2008, ובקשו את הסכמתה לפוטרו מן החובה לקבל את אישור בית הדין להסדר הכובל (סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים). כעבור כשנה וחצי הודיעה הממונה בעל פה, כי בכוונתה לאשר את השלמת תוואי הצינור, בכפוף להתחייבות מצד המבקשות לפירוק השותפות באפיקי גז בע"מ כעבור שלוש שנים. לנוכח עמדה זו, ועל אף שהמבקשות סבורות כי אין המדובר כלל בהסדר כובל, פנו הן לבית הדין לקבלת אישור להסדר. משכך, הודיעה הממונה כי לא תמשיך לטפל בבקשה לפטור מן החובה לפנות לבית הדין. עמדתה של הממונה בפני בית הדין היא כי אין היא מתנגדת לאישור ההסדר הכובל, ובלבד שתקופת המיזם המשותף לא תעלה על שנתיים, ולאחר מכן תעבור הבעלות במיזם לאחת משתי המבקשות או לצד שלישי שאינו קשור במי מהן, ובכפוף לתנאים נוספים שיבטיחו גישה חופשית ליבוא באמצעות התשתית שתוקם, ולהוראות נוספות שתכליתן להבטיח את צמצום החשש מהעברת מידע או לתיאום התנהגות בין הצדדים מעבר להכרחי לשם תפעול הצינור והשימוש בו, ולהתנהלות התקינה של החברה.

המחלוקת המהותית בין הצדדים נעוצה בדרישת הממונה להביא לפירוק המיזם בעבור שנתיים ממועד תחילת פעולתו, בדרך של מכירת חלקה של המבקשת האחת לידי רעותה, או מכירתו כולו לצד שלישי שאינו קשור במי מהן.

5. לטענת המבקשות, במהלך הדיונים בהן נתבקשה חוות דעתה המקדמית של הממונה ("פרה-רולינג"), ולאחר מכן במהלך הדיונים בבקשת הפטור של המבקשות, הגיעה הרשות למסקנות בדבר תנאים שיש להציג לשם אישור ההסדר, השונים מן התנאים המוצגים היום בפני בית המשפט. מאחר ולטענת המבקשות משק הגז לא השתנה בשנים האחרונות, זכותן לדעת מדוע שינתה הרשות את עמדותיה. עוד טוענות הן, כי עמדת הרשות יוצרת חוסר סימטריה ופוגעת בהליך האדברסרי, שהרי בעוד שהרשות יכולה לדרוש נתונים ומסמכים מכוח החוק, אין המבקשות יכולות "לפרוץ למשרדי הרשות" ולעיין במסמכיה. המבקשות מעגנות את טענותיהן בפסקי דין שונים בהן הורו בתי המשפט בכלל, ובית המשפט העליון בפרט, על חשיפת תרשומות פנימיות.

6. ב"כ הממונה טוען, כי אין להצדיק חשיפה של רעיונות שהועלו במהלך מגעים להסדרת העניין הנתון במחלוקת בדרך של פשרה. מגעים אלה אינם מובאים לבית הדין, ואינם יכולים לשמש בסיס להתדיינות בפניו. ועוד טען, כי במהלך הדיונים גם המבקשות הציגו עמדות שונות מאלה המוצגות על ידן בבית הדין, וכפי שאין לחשוף עמדות אלה כנגדן, כך אין לקבל כי עמדות של הממונה, הנבחנות במהלך ניסיון להגיע לידי הסכמות, יחשפו. זאת ועוד, על מנת שבית המשפט יחרוג מהכלל ולפיו אין לחשוף דיונים פנימיים, על מבקש החשיפה להצביע על נימוקים כבדי משקל, וכאלה לא הוצגו על ידי המבקשות.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מסקנתי היא כי דין הבקשה לעיון בתרשומות הפנימיות של הרשות, להדחות.

8. נקודת המוצא היא, כי הגם שהליך של גילוי מסמכים ועיון בהם אינו קבוע בתקנות ההגבלים העסקיים (סדרי דין בבית הדין ובערעור), תשמ"ט-1988, הרי שבית הדין מוסמך לנהוג "בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה", בכל עניין שאין עליו הוראה בחוק ובתקנות (תקנה 35 לתקנות הנ"ל). ואכן, בית הדין להגבלים עסקיים הכיר באפשרות לקיים הליך של גילוי מסמכים ועיון בהם בהליכים שלפניו, והורה לא פעם על גילוי מסמכים עליהם ביססו המצהירים או המומחים מטעם הצדדים את עדויותיהם (ערר (י-ם) 10/99 **תבל תשדורת בינלאומית לישראל בע"מ ואח' נ' הממונה על הגבלים עסקיים**, [פורסם בנבו]).

9. המסגרת הנורמטיבית ממנה יש לשאוב השראה לבקשה הנדונה נמצאת בהוראת סעיף 30(א) ובהוראת סעיף 30(ב)(5) לחוק בתי דין מינהליים, תשנ"ב-1992 (להלן: חוק בתי דין מינהליים), ובהוראות סעיפים 9(ב)(4) ו-10 לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: חוק חופש המידע). על פי האמור בחוק בתי דין מינהליים, הכלל הוא שמי שזכאי להגיש ערר על החלטתה של רשות מינהלית, זכאי לעיין במסמכים שבידיה והנוגעים להחלטה (סעיף 30(א) לחוק). זכות העיון לא תחול על מסמכים המכילים חומר פנימי, כגון רשומות מדיונים פנימיים, דיווח לממונים, והצעות וטיוטות של החלטות (סעיף 30(ב)(5) לחוק הנ"ל). עם זאת, בית הדין רשאי להורות על מסירת מסמכים מן הסוג האמור לעיונו של העורר, אם מצא כי הצורך בעיון לשם עשיית צדק עדיף מן הטעם למניעת העיון (סעיף 30(ד) לחוק הנ"ל). כך גם קובעת הוראת סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, כי אין רשות ציבורית חייבת למסור מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות, חוות דעת, טיוטות, עצות או המלצות שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין. סעיף 10 לחוק חופש המידע מורה לרשות כי בבואה לשקול סירוב למסור מידע מכוח הוראות סעיפים 8 ו-9, עליה לתת דעתה, בין היתר, לעניין של המבקש במידע וכן לעניין הציבורי שבגילוי המידע, מן השיקולים המפורטים באותו סעיף. הנה כי כן, המדובר בסייגים יחסיים לזכות העיון, ולא בסייגים מוחלטים (להבדיל, למשל, מן הסייג לפיו לא תמסור הרשות מידע אשר יש בגילוי משום חשש לפגיעה בבטחון המדינה: סעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע).

10. השיקולים שעל הרשות המנהלית לשקול בדונה בבקשה לגילוי מידע לפי חוק חופש המידע נדונו בהרחבה בפסיקה. בע"מ 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ** [פורסם בנבו] (תקדין), עמד בית המשפט העליון על האינטרס הציבורי הכללי שבחיסויים של דיונים פנימיים, חוות דעת שניתנו לצורך קבלת החלטות וכו', בשל החשש כי גילויים של מסמכים אלה עלול לפגוע בתקינותו של תהליך קבלת ההחלטות ולגרוע מאיכותו. הסייג מבוסס על ההנחה שהיא פרי השכל הישר וניסיון החיים, ולפיה הליך קבלת ההחלטות, שהוא הליך חיוני לצורך תפקודה התקין של הרשות, מחייב חילופי דעות, העלאת רעיונות והרהורים בין הגורמים הרלבנטיים ברשות. הידיעה כי דיונים פנימיים אלה ימסרו לידיים חיצוניות מעוררת חשש, כי היא תניא את אנשי הרשות מלהתבטא באופן חופשי ומלבחון את כלל ההיבטים והעובדות כראוי (ראו פסקה 15 לפסק דינה של כב' השופטת ארבל בע"מ 7024/03 **עו"ד גבע נ' ראש העירייה הרצליה ואח'**, [פורסם בנבו] תקדין). עם זאת, על הרשות לבחון בכל מקרה הבא בפניה את הנסיבות הספציפיות, ולערוך איזון בין האינטרס הכללי האמור לבין האינטרס שבחשיפה. רוצה לומר, אין די בעצם קיומו של האינטרס הציבורי הכללי האמור כדי לסרב למסירת מידע מן הסוג הנדון, שאם לא

כן יהפכו הסייגים דוגמת אלה המצויים בחוק בתי דין מינהליים ובחוק חופש המידע לסייגים מוחלטים. שיקול הדעת של הרשות בעניין זה צריך לעמוד במבחן הסבירות, ככל החלטה מנהלית. עם זאת הבהיר בית המשפט העליון, כי אין מוטל על הרשות, המבקשת להימנע מחשיפת המידע מן הסוג האמור, הנטל להצביע על "פגיעה מיוחדת" כתוצאה מחשיפת המידע (ראו לעניין זה ע"מ 1825/02 **מדינת ישראל - משרד הבריאות נ' איגוד בתי אבות - א.ב.א.**, [פורסם בנבו] תקדין). כך גם הובהר, כי משקלו של האינטרס הציבורי שבפרסום תוכן של התייעצויות לצורך קבלת החלטה "פחות במידה ניכרת עד מאוד", ממשקלו של האינטרס הציבורי שבפרסום ההחלטה עצמה, מדיניות או עמדה עקרונית אחרת. הטעם לכך הוא הרצון לאפשר לרשות להשלים את מלאכתה, בשים לב לכך שההחלטה או המדיניות יהיו גלויים לציבור (ע"מ 7024/03 הנ"ל, פסקה 16 לפסק דינה של כב' השופטת ארבל).

מן הדוגמאות המפורטות בפסקי הדין שנסקרו לעיל עולה, כי בית המשפט סבר כי יש להעדיף את האינטרס שבגילויים של דיונים פנימיים על פני האינטרס שבהבטחת איכותו של הליך קבלת ההחלטות באותם מקרים בהם עמדו על הפרק דיונים בעלי חשיבות ציבורית כללית של גוף בעל מעמד מרכזי, המרכז בידיו עוצמה תקציבית בתחום בו דובר (המועצה להשכלה גבוהה: ע"מ 9135/03 הנ"ל); או כאשר חלף זמן רב מעת שהתקיימו הדיונים, ולא נראה היה כי אותה ועדה שהפרוטוקולים של דיוניה התבקשו, תשוב ותתכנס וממילא אין חשש שאיכות תהליך קבלת ההחלטות תפגע מחשיפת הפרוטוקולים (ע"מ 7024/03 הנ"ל).

11. במקרים אחרים נחשפו דיונים או מסמכים פנימיים כאשר היה למבקש אינטרס ישיר וספציפי בגילויים, אשר בית המשפט השתכנע כי לא ניתן יהיה לממשו אלא בדרך של חשיפת המידע המבוקש. כך, בבג"צ 844/06 **אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז ואח'** [פורסם בנבו] (תקדין), ביקשה העותרת להימנע מגילויים של מכתבי תלונה נגד המשיבים ששימשו יסוד לדיוני ועדת בדיקה שמינתה ולמסקנות שהסיקה הוועדה לחובתם, כמו גם פרוטוקולים בהם העידו מתלוננים נגד המשיבים. בית המשפט פסק כי המצאת דו"ח ועדת הבדיקה אינו מספק, שהרי ברור כי המסמכים הנ"ל הם בבחינת ראיות רלבנטיות, הנוגעות לליבת הסכסוך המתברר בין העותרת לבין המשיבים בבית הדין לעבודה. ודוק, המדובר בפרוטוקולים אשר הכילו עדויות, אשר מכוחן גיבשה ועדת הבדיקה את מסקנותיה לחובת המשיבים.

וכך גם בבש"א 110/06 **אל על נתיבי אויר לישראל בע"מ נ' הממונה על הגבלים עסקיים** [פורסם בנבו] (תקדין), הורתה כב' השופטת מ' מזרחי על גילוי תחשיבי הממונה והמסמכים הפנימיים של הרשות, העוסקים באופן חישוב נתח השוק של אל על. כב' השופטת מזרחי הצביעה על האינטרס הברור והחיוני של המבקשת, שכן בלא

הנתונים שעליהם ביססה הממונה את ההכרזה לפיה המבקשת היא מונופול (בנוגע לנתח פעילות מסוים של החברה) אין למבקשת אפשרות לבחון את ההכרזה ואת סבירותה.

12. לטעמי, אף לא אחד מפסקי הדין או מההחלטות המפורטים לעיל יש בו כדי לבסס את טענות המבקשות. גם ההשוואה שביקשו לעשות עם דיוניהן של ועדות לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, או לפי חוק חובת המכרזים, תשנ"ב-1992, אינה נראית בעיני נכונה. שמיעת התנגדויות לפי חוק התכנון והבניה מתנהלת בפומבי (סעיף 107 לחוק). אכן בית המשפט לעניינים מנהליים בחיפה דחה את העמדה לפיה דיוניה של ועדת משנה, שאינם פומביים, לא יחשפו בפני צד מעוניין, בהיותם "דיונים פנימיים" (עת"מ 155/00; בש"א 15659/00 **בן עמי צוקרמן ואח' נ' ועדת המשנה להתנגדויות של הוועדה המחוזית לתכנון ובניה - חיפה, ואח'**, [פורסם בנבו] תקדין), אולם יש להעיר על כך שניים: האחד, שעל פי תפיסתו היסודית של חוק התכנון והבניה, הדיון בהתנגדויות הינו פומבי; והאחר, שבעולה מן העובדות המתוארות באותה החלטה, הרי שהמשיבה לא פרטה את נימוקי הסרוב, ובהעדר הנמקה ותצהיר שיתמוך בה, קשה היה לקבל את העמדה לפיה על העותרים להסתפק בלשון ההחלטה ונימוקיה כדי לבסס את טענתם בדבר אופן הפעלת שיקול דעתה של הרשות. כך גם, דיוניה של ועדת המכרזים חייבים להיות מתועדים בפרוטוקול רשמי, שעל חברי הוועדה לחתום עליו, וזכותם של המשתתפים במכרז לעיין בו מעוגנת בתקנות (סעיף 10, סעיף 21 לתקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993). זכות זו לא הורחבה לזכות העיון בהתכתבויות פנימיות בין חברי ועדת המכרזים, או בינם לבין יועצים לוועדה (ראו, למשל, עת"מ (י-ם) 786/02 **Electronic Data System Corporation נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] תקדין).

13. בענייננו, אין חולק, כי הממונה מוכנה להעמיד לעיון המבקשות (בתנאים ובמגבלות המתחייבים) את המסמכים ששימשו לשם גיבוש עמדתה. גם מסמכים בהם לא עשתה שימוש, ואשר נתפסו במסגרת החקירה הפלילית שנפתחה נגד המבקשות יועמדו לעיון המומחה מטעמן ובאי כוחן. כך גם מובן הוא, כי עמדתה של הממונה מבוססת על חוות דעת כלכלית, העומדת לעיון של המבקשות, כחלק מעמדת הממונה כפי שהוגשה לבית הדין. בידי המבקשות, אם כך, כל הנתונים העובדתיים הנדרשים לשם תקיפת עמדת הממונה, וכך גם עומדת לנגד עיניהן החלטה מנומקת, הנשענת על חוות דעת כלכלית. אין המדובר אפוא, במצב דברים בו כל שניתן בידי הצד המעוניין הוא דו"ח המתמצת את הראיות שהובאו בפני הגורם המחליט (בג"צ 844/06 הנ"ל), או הכרזה מטעם הממונה, שאינה מכילה את הנתונים עליהם היא נשענת (בש"א 110/06). כך גם אין המדובר בדיון בעניין ציבורי כללי, או בדיון

המתנהל על פי הליך הקבוע בחוק ובמסגרת הקבועה בו. המדובר בדיונים הפנימיים ברשות לשם גיבוש עמדתה ביחס לשאלה האם נכון יהיה לפטור את המבקשות מן החובה לפנות לבית הדין לשם קבלת אישור להסדר כובל. נראה אפוא, כי האינטרס הדומיננטי בענייננו הוא ההגנה על תקינות ההליך ועל איכותו. חשיפת ההתייעצויות הפנימיות יקשו על הממונה ועל אנשיה לגבש עמדה "נקיה", תפגע באיכות תהליך קבלת ההחלטות ויהיה לה אפקט מצנן. מנגד, המבקשות לא הצביעו על אינטרס של ממש, על מחסור בנתונים רלבנטיים, או על עמדה בלתי מנומקת או מנומקת בתמצות, שלא ניתן ללמוד ממנה מהו המסד העובדתי עליו היא מושתתת. כך גם לא מצאתי הצדקה להורות על חשיפת עמדות שנועדו לצרכי הסכמה מחוץ לכותלי בית הדין, שגם בהן אין כדי לקדם תכלית כלשהי הכרוכה בניהול ההליך שלפניי.

סוף דבר, הבקשה לחשיפת התרשומות הפנימיות של הרשות בתיק נשוא ההליך שלפניי, נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים, באמצעות פקס.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"א, 11 נובמבר 2010, בהעדר הצדדים.

נאוה בן אור 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה